

Uskon askel

”Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi.” (Fil. 2:5–7.)

Avaintekstit:

Fil. 2:5–11;
Matt. 4:18–20;
Ap. t. 9:3–6, 10–20;
Joh. 21:15–19;
1. Joh. 3:16–18.

Taivaan kirkkauden, enkelten palveluksen ja Isän yhteyden jättäminen oli käsittämättömän suuri uhraus. Silti Jeesus tuli tänne kärsimyksen ja kuoleman maailmaan paljastaakseen Isän rakastavan luonteen, voittaakseen ihmisten kiintymyksen ja lunastaakseen koko ihmiskunnan. ”Emme voi käsittää lunastuksemme hintaa, ennen kuin lunastettuina seisomme Lunastajamme kanssa Jumalan valtaistuimen edessä. Kun ikuinen kotimme kaikessa loistossaan avautuu hurmaantuneen katseemme eteen, silloin muistamme, että Jeesus jätti kaiken tämän meidän tähtemme, että hän ei ainoastaan tullut taivaan kartanoiden maanpakolaiseksi, vaan että hän myös meidän tähtemme otti vastuulleen epäonnistumisen ja ikuisen tappion vaaran. Silloin heitämme kruunumme hänen jalokoihinsa ja viritämme laulun: ’Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen.’ (Ilm. 5:12).” (4AO 103.)

Sen uhrin arvoa, jonka Jeesus antoi pelastaakseen meidät, ei voi laskea. Kun antaudumme hänen johtoonsa, hyväksymme hänen hallintavaltansa ja pyrimme yhdessä hänen kanssaan tavoittamaan eksyneitä hänen valtakuntaansa, mekin joudumme uhrautumaan. Vaikka uhrauksemme ei voi milloinkaan vetää vertoja hänen uhrilleen, ihmisten voittaminen Kristukselle on silti meillekin hyppy tuntemattomaan, johon tarvitsemme suurta uskoa. Me joudumme jättämään oman mukavuusalueemme ja siirtymään kartoittamattomille vesille. Joskus Herramme kutsuu meitä tekemään uhrauksia, mutta hänen tarjoamansa ilo on paljon niitä suurempi.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.9.2020

JEESUKSEN ITSENSÄ UHRAAVA RAKKAUS

Paavali kehottaa meitä antamaan Kristuksen mielenlaadun asua meissä. Millainen mieli Kristuksella oli? Mikä hallitsi hänen ajatusmallejaan? Mikä oli hänen ajattelunsa ydin?

Lue Fil. 2:5-11. Millaista Kristuksen ajattelu oli? Millainen malli hallitsi hänen koko elämänsä?

Ikiajoista lähtien Jeesus on ollut yhdenvertainen Jumalan kanssa. Paavali ilmaisee sen näin: ”Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen[.]” (Fil. 2:6.) Sana ”muoto” on käännetty kreikan sanasta *morphē*, joka tarkoittaa jonkin ydinolemusta. Se yhdistää kaksi samanarvoista asiaa. ”Tämä asettaa Kristuksen yhdenvertaiseen asemaan Isän kanssa ja nostaa hänet kaikkien muiden valtojen yläpuolelle. Paavali korostaa tätä osoittaakseen selvemmin Kristuksen vapaaehtoisen nöyrytyksen syyvyyttä.” (7BC 154.) Kristuksen ikuiseen luonteeseen viitaten Ellen White sanoo: ”Kristuksessa on alkuperäinen elämä, joka ei ole muualta saatu tai jostakin muusta johtuva.” (5AO 85.)

Jeesus, joka on ollut yhdenvertainen Jumalan kanssa ikiajoista asti, ”luopui omastaan” (Fil. 2:7); kirjaimellisesti käännettyinä ”tyhjensi itsensä” (ks. RK 2012). Jeesus vapaaehtoisesti ”tyhjensi itsensä” kaikista etu- ja valtaoikeuksistaan Jumalan vertaisena ottaakseen ihmisen muodon ja tullakseen ihmiskunnan nöyräksi palvelijaksi. Palvelijana hän paljasti taivaan rakkauden lain koko maailmankaikkeudelle ja suoritti äärimmäisen rakkauden teon ristillä antaen henkensä edestämme.

Jeesuksen ajattelun ytimessä oli itsensä uhraava rakkaus. Jeesuksen seuraaminen tarkoittaa, että rakastamme kuten hän rakasti ja palvelemme kuten hän palveli. Se, että sallimme Jeesuksen Pyhän Hengen kautta tyhjentää meidät itsekkästä kunnianhimostamme, maksaa meille jotakin. Jeesukselle se maksoi kaiken. Raamattu sanoo kuitenkin Jeesuksesta: ”Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman.” (Fil. 2:9.)

Taivas on kaikkien uhraustemme arvoinen. Palvelun ilo korvaa uhrauksemme jo nyt. Lisäksi ikuinen ilo siitä, että saamme elää yhdessä Kristuksen kanssa iankaikkisesti, saa minkä tahansa uhrauksen täällä vaikuttamaan merkityksettömältä.

KUTSU SITOUTUA

Kuvitelte olevasi Pietari tai Andreas. Aurinko on juuri noussut Gennesaretinjärven ylle karkottaen yön viileyden. Olet keskittynyt yhteen asiaan: kalojen saamiseen. Kalastus on sujunut viime aikoina hyvin ja odotat tältäkin päivältä suurta saalista. Sitten aikaisin aamun valjetessa näet Jeesus Nasaretilaisen lähestyvän. Et osaa aavistaa, että hetken päästä koko elämäsi muuttuu. Et ole koskaan entisesi.

Lue Matt. 4:18-20. Miksi Pietari ja Andreas ovat valmiita sitoutumaan näin radikaalilla tavalla Jeesuksen seuraajiksi? Mikä tekstissä osoittaa, että Jeesuksella oli varattuna heille suurempi kutsumus kuin kalastaminen?

Kristuksen olemuksessa, ulkomuodossa, sanoissa ja teoissa on täytynyt olla jotakin jumalallista, joka vakuutti nämä kalastajat siitä, että hän esitti heille jumalallista kutsua. He jättivät veneensä, ammattinsa ja tutun ympäristönsä siksi, että tunsivat saaneensa korkeamman kutsumuksen - kutsun johonkin erityiseen. Jumala ei ehkä pyydä sinua jättämään ammattiasi, mutta hän silti kutsuu sinua erityiseen tehtävään - jakamaan hänen rakkauttaan ja todistamaan hänen totuudestaan hänen nimensä kunniaksi.

Mieti veronkerääjä Matteuksen saamaa kutsua (Matt. 9:9). Mikä siinä on huomionarvoista?

Veronkerääjät Rooman valtakunnassa olivat usein kiristäjiä, jotka käyttivät asemaansa riistääkseen tavallista kansaa. He kuuluivat Israelin vihatuimpiin ja halveksituimpiin henkilöihin. Kristuksen kutsu, "Seuraa minua", antaa ymmärtää, että Matteus oli kuullut Jeesuksesta ja että hänellä oli kaipuu seurata tätä. Kun kutsu tuli, hän oli valmis. Hän hämmästyi, että Kristus hyväksyi hänet ja kutsui yhdeksi opetuslapsistaan.

Syvällä jokaisen sydämessä on kaipuu saada elämältä enemmän. Mekin haluamme, että elämällämme on jokin arvokas, suuri ja jalo tarkoitus. Siksi Kristus kutsuu meitä, kuten Matteusta, seuraamaan häntä.

Mieti, mistä ihmiset ovat joutuneet luopumaan seurataksaan Jeesusta. Miksi se on aina uhrauksen arvoista?

**PAAVALI:
JUMALAN
VALITSEMA
ASTIA**

Vastaanottaessaan Kristuksen Paavalin koko elämä muuttui. Kristus antoi hänelle täysin uuden tulevaisuuden. Hän johti Paavalin mukavuusalueeltaan kokemaan asioita, joita hän ei osannut edes kuvitella. Pyhän Hengen johdossa Paavali julisti Jumalan sanaa tuhansille koko Välimeren alueella. Hänen todistuksensa muutti kristinuskon historiaa ja maailmaa.

Lue Ap. t. 9:3-6; 10-20. Miten jakeet paljastavat, että Jeesuksella oli tarkoitus Paavalin elämälle?

Jeesus valitsee usein todistajikseen epätodennäköisimmät ehdokkaat. Ajattele riivattuja miehiä, samarialaista naista, porttoa, veronkerääjää, galilealaisia kalastajia ja nyt tätä ankaraa kristittyjen vainoojaa. Armo muutti nämä ihmiset, jotka sitten lähetettiin iloisina todistamaan siitä, mitä Kristus oli tehnyt heidän elämässään. Kukaan ei koskaan väsynyt kertomaan tuota tarinaa. Kristuksen teot heidän hyväkseen olivat niin ihmeellisiä, että heidän täytyi kertoa niistä. He eivät voineet olla hiljaa.

Vertaa Ap. t. 28:28-31 ja 2. Tim. 4:5-8. Mikä jakeissa osoittaa, ettei Paavali koskaan horjunut sitoumuksensa antaa koko elämänsä Kristukselle?

Kun Paavali elämänsä loppupuolella oli kotiarestissa Roomassa, hän vakuutti, että "Jumala on lähettänyt pelastusannon pakanakansoille, ja ne myös kuulevat sitä" (Ap. t. 28:28). Hän otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen ja julisti heille sanaa (Ap. t. 28:30, 31). Elämänsä loppupuolella Paavali kehotti Timoteusta toimimaan evankelistana ja saattoi sanoa itsestään: "Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni." (2. Tim. 4:7.)

Vaikkei kutsumuksemme ehkä ole yhtä dramaattinen kuin Paavalin, Jumala kutsuu jokaista meistä osallistumaan hänen työhönsä muuttamalla maailmaa. Kaikista kokemistaan vastoinkäymisistä huolimatta (ks. 2. Kor. 11:24-30) Paavali pysyi uskollisena kutsumukselleen Herrassa. Se, miten tästä entisestä Jeesuksen seuraajien vainoojasta tuli kaikkein vaikutusvaltaisin ja merkittävin kristinuskon edistäjä (Jeesuksen jälkeen) on edelleen valtava todistus siitä, mitä Herra voi tehdä sellaisen ihmisen kautta, joka pyhittää elämänsä hänen työlleen.

RAKKAUDEN VAATIMUK- SET

Rakkaus ilmentää itseään aina toiminnassa. Rakkautemme Kristusta kohtaan vaatii meitä tekemään jotakin eksyneen ihmiskunnan hyväksi. Paavali ilmaisi asian selvästi sanoessaan Korintin seurakunnalle: ” – sillä Kristuksen rakkaus pakottaa meitä.” (2. Kor. 5:14.) Kristinuskossa ei ole kyse siitä, että luovumme pahoista asioista, jotta voisimme pelastua. Jeesus ei ”luopunut” pahoista asioista taivaassa, jotta voisi pelastua. Hän luopui hyvistä asioista, jotta toiset voisivat pelastua. Jeesus pyytää paitsi aikaamme, kykyjämme ja varojamme, myös koko elämäämme.

Eräässä aamutapaamisessa opetuslastensa kanssa Genesaretinjärven rannalla Jeesus antoi erinomaisen yhteenvedon jumalallisen rakkauden vaatimuksista.

Lue Joh. 21:15-19. Miksi Jeesus esitti saman kysymyksen kolme kertaa? Miten Jeesus reagoi Pietarin rakkauden vakuutteluihin? Mitä Jeesus käski Pietarin tehdä?

Pietari kielsi Herransa kolme kertaa, ja Jeesus sai rakkauden tunnustuksen Pietarin omilta huuilta kolme kertaa. Opetuslasten läsnä ollessa Jeesus rakensi uudelleen Pietarin itsetuntoa vakuuttaen, että tämä oli saanut anteeksi ja että Jeesuksella oli edelleen hänelle tehtävää.

Jumalallinen rakkaus on aktiivista, ei passiivista. Aito rakkaus on enemmän kuin lämmin tunne tai ajatus jotakuta kohtaan. Siihen kuuluu sitoutuminen. Rakkaus vaatii meitä toimimaan. Se johtaa meitä kurottautumaan Jumalan eksesyksissä kulkevien lasten puoleen. Kun Jeesus sanoi Pietarille: ”Ruoki minun karitsoitani”, se oli samalla sekä käsky että lohduttava vakuutus. Mestari pyysi Pietarilta rakkaudentunnustusta ja samalla hän rohkaisi tätä siinä, että hänellä oli tälle vielä käyttöä tämän todella häpeällisestä käyttäytymisestä huolimatta. Pietari oli kieltänyt Jeesuksen ja tehnyt sen vielä kiroten. Näinhän Jeesus oli ennustanutkin Pietarille.

Ehkä sinäkin olet toivottomalla tavalla pettänyt Herrasi. Ehkä olet kieltänyt hänet teoillasi useammin kuin kerran. Hyvä uutinen on se, että armoa on yhä tarjolla, eikä Jumala ole luovuttanut sinun suhteesi. Hänen työssään on vielä paikka sinullekin, jos vain haluat.

SITOUTUVA RAKKAUS

Pietarin ja Jeesuksen välisen keskustelun loppupuolella Jeesus kertoo Pietarille opetuslapsuuden hinnasta. Hän haluaa Pietarin ymmärtävän, mitä tämä joutuu kohtaamaan, jos vastaa Jeesuksen kutsuun ruokkia hänen lampaitaan.

Lue Joh. 21:18, 19. Mitä Jeesus kertoi Pietarille opetuslapsuuden hinnasta? Miksi Jeesus paljasti jotakin näin hätkähdyttävää tässä vaiheessa Pietarin elämää?

Jeesus ennusti Pietarin marttyyrikuoleman. Pietarin kädet levitettäisiin ristille. Tämän ilmoituksen kautta Kristus tarjosi Pietarille vaihtoehtoa. Hän tarjosi tälle elämän suurinta iloa: voittaa ihmisiä Jumalan valtakuntaan. Helluntaipäivänä Pietari saisi nähdä tuhansien tulevan Kristuksen luo. Hän saisi tehdä ihmeitä Jeesuksen nimessä ja kirkastaisi häntä tuhansien edessä. Hän saisi ikuisen ilon siitä, että osallistuisi yhdessä Jeesuksen kanssa hänen työhönsä.

Etuoikeudella olisi kuitenkin hintansa. Se vaatisi kaikkein suurimman uhrin. Pietaria ei pyydetty sitoutumaan silmät ummessa. Pietari näki, ettei mikään uhri ollut liian suuri siitä, että sai liittyä Jeesuksen kanssa evankelioimaan maailmaa.

Lue 1. Joh. 3:16-18. Johannekselle rakkaus on muuta kuin epämääräinen käsite. Miten Johannes määrittelee rakkauden suurimman uhrauksen?

Ikuisuudessa mikään uhraus ei tunnu uhraukselta. Kaikki pannonstuksemme palkitaan ylenpalttisesti. Mikä ilo onkaan saada toteuttaa rakkautta käytännössä, muuttaa hyvät aiheet sitoutumiseksi. Kun vastaamme Jumalan rakkauteen niin, että emme pidätä itsellämme mitään, vaan ryhdymme Kristuksen lähettiläinä palvellen todistamaan toisille, toteutamme elämämme tarkoituksen ja saamme kokea suurinta iloa. Jeesuksen sanoin: "Kun te tämän tiedätte ja myös toimitte sen mukaisesti, te olette autuaat." (Joh. 13:17.) Elämän suurin ilo ja kestävin onni löytyy siitä, kun täytämme olemassaolomme tarkoitusta tuomalla Jumalalle kunniaa elämällämme ja jakamalla hänen rakkauttaan ja totuuttaan maailmaan.

Yritä kuvitella ikuista elämää. Miksi mikään tässä lyhyessä ajassamme ei ole sen arvoista, että kannattaisi menettää lupaus ikuisesta elämästä Jeesuksessa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Seurakunnan hengellisten johtajien tulisi keksiä tapoja ja keinoja, joilla seurakunnan jokaiselle jäsenelle tarjotaan mahdollisuutta osallistua jotenkin Jumalan työhön. Liian usein näin ei ole tapahtunut. Ei ole tehty tarpeeksi selkeitä suunnitelmia siitä, miten kaikkien lahjoja voitaisiin hyödyntää aktiivisessa palveluksessa, tai suunnitelmia ei ole toteutettu. Vain harvat tajuavat, kuinka paljon tämän takia on menetetty.

Jumalan työn johtajien tulee viisaiden kenraalien tavoin tehdä etenemissuunnitelmia koko rintamalinjaa varten. Suunniteltaessa tulee erityisesti paneutua siihen, mitä maallikot voivat tehdä ystäviensä ja naapureittensa hyväksi. Jumalan työtä ei päätetä maan päällä ennen kuin seurakunnan koko jäsenistö, miehet ja naiset, kokoaa rivinsä työhön ja yhdistää voimansa pastoreiden ja seurakunnan virkailijoiden kanssa.

Syntisten pelastaminen vaatii harrasta, henkilökohtaista työtä. Meidän tulee viedä heille elämän sanaa, eikä odottaa, että he tulevat meidän luoksemme. Osaisinpa puhua sellaisilla sanoilla, jotka herättäisivät miehet ja naiset toimimaan tunnollisesti. Meille on annettu vain vähän aikaa. Seisomme jo ikuisen maailman rajoilla. Aikaa ei ole hukattavana. Jokainen hetki on kullan arvoinen, liian arvokas tuhlattavaksi vain omaan itseemme. Kuka etsii hartaasti Jumalaa ja saa häneltä voimaa ja armoa ollakseen lähetyskentillä hänen uskollinen työntekijänsä?

Jokaisessa seurakunnassa on lahjoja, jotka oikeanlaisella työstämisellä voidaan kehittää suureksi avuksi tähän työhön. Seurakuntiemme rakentuminen vaatii nyt viisaita työntekijöitä, jotka havaitsevat ja edistävät seurakunnassa lahjoja, jotka voidaan suunnata Mestarin käyttöön.” (9T 116, 117.)

Keskustelunaiheita:

1. Mikä on yllä olevan lainauksen pääajatus? Mikä vaikutus sillä voi olla siihen, miten sinä henkilökohtaisesti todistat ja osallistut seurakunnan ulospäin suuntautuvaan toimintaan?
2. Miten aito rakkaus aina ilmenee? Mitkä ovat rakkauden väärennöksiä, joilla ei ole mitään tekemistä aidon rakkauden kanssa?
3. Keskustelkaa uhrauksista, joita ihmiset ovat tehneet Herralle. Jotkut ovat antaneet jopa henkensä. Mitä voimme oppia näistä tarinoista?